

WE RAKEN DIE RAMP NOOIT MEER KWIJT, DE HERINNERINGEN BLIJVEN!

Door Dini Heijden

‘Guur weer en gevaarlijk hoogwater’ voorspelt het KNMI laat in de middag van zaterdag 31 januari 1953.

Het water staat hoog, maar dat is geen reden tot zorg. De dijken hebben het altijd gehouden. De dijkwachten lopen op hun ronde om de zaak in de gaten te houden.

Uit voorzorg zijn de vloedplanken in de coupures gestoken en verstevigd met zandzakken.

Het is zaterdagavond: tijd voor café- en familiebezoek of om naar een uitvoering van muziek- of zangvereniging te gaan. Thuisgekomen gaan de meeste mensen nietsvermoedend naar bed.

Zo wordt het 1 februari en een ramp van ongekeerde omvang voltrekt zich.

In de Hoeksche Waard verdrinken 137 mensen van wie 2 op Tiengemeten. Onder de slachtoffers zijn veel kinderen. Numansdorp, Strijen en 's-Gravendeel worden zwaar getroffen. Het centrum van de Hoeksche Waard bleef gespaard en dat was mede te danken aan manmoedig optreden van vele jongens en mannen. Zij deden gevaarlijk werk, dikwijls met gevaar voor eigen leven.

In Strijen is de Oude Bonaventurasedijk plotseling weer een Zeedijk geworden, doordat de polder Nieuw-Bonaventura al was ondergelopen. Deze dijk moest verhoogd worden. Rij op rij zandzakken werden neergelegd, telkens met de vraag: ‘Houdt-ie het’?

Paniek sloeg soms toe omdat men dacht: de dijk houdt het niet en dan verdrinken we allemaal. Met overredingskracht en doorzettingsvermogen hebben deze mannen erger weten te voorkomen.

Ook bij de Blaaksedijk is meer dan een etmaal een verbeterde strijd geleverd. Grote hoeveelheden zandzakken moeten eraan te pas komen om te verhinderen, dat de achterliggende polders met de dorpen Westmaas, Mijnsheerenland, Puttershoek en Maasdam onderlopen. Dankzij doortastend optreden van al die jongens en mannen is deze dijk niet bezwaken.

Dirk Pieter Zevenbergen woonde met zijn zus Margaretha weliswaar aan de droge kant van de Blaaksedijk maar er sloeg al zoveel water over de dijk dat het raadzaam was om deze mensen te evacueren. De hulppoging mislukte, broer en zus, beiden op leeftijd, werden uit de handen van de helpers losgerukt en doodgedrukt tegen de gevel van hun eigen huis.

We raken die ramp nooit meer kwijt, de herinneringen blijven! In Museum Hoeksche Waard is een tentoonstelling te bezoeken over de Watersnoodramp 1953. www.museumhw.nl